

Posudek diplomové práce Jolany Korbičkové

Jolana Korbičková v rámci diplomové práce zásadně změnila médium svého vyjadřování. Od malby a kresby přešla k animaci, digitálně generovanému obrazu a instalaci. To je na jednu stranu odvážné a lze si tohoto rozhodnutí považovat. Ale zároveň se možná díky tomu dostávala do technických problémů, které vedly k redukci zamýšleného díla na současný do značné míry kompromisní stav. Ale o tom se sama Jolana rozepisuje ve své obhajobě, ačkoliv ona to dává do souvislosti s panující epidemií.

Díky skvělému načasování termínu odevzdání posudku jsme neviděli výslednou instalaci, ani všechny její, do poslední chvíle vznikající, součásti. Ale asi to nevadí. Celý rok, byť v poměrně řídké frekvenci, jsme se s Jolanou přeli a dohadovali o tom, co je skutečným tématem diplomové práce. Ona soudí, že je to její vztah k judaismu. Případně vzájemný vztah islámu, křesťanství a judaismu na pozadí xenofobie a současných společenských nálad. Pro nás bylo takto pojaté téma k neuchopení široké i obtížně čitelné skrz použitou ikonografii. A současně k neunesení těžké, vždyť tváří tvář otázkám víry se lze jen obtížně vyvarovat zjednodušování, jež se může blížit banalitě, či hlubokomyslné prázdnotě. Přes tyto peripetie jsem postupně byli s to spatřit v Jolanině úsilí zřetelnou linii, a to pátrání po vlastní rodinné historii, jejího vztahu k židovství, po pohnutkách i zázemí, které vedly Jolaninu maminku k vytvoření vystavených znaků. Vlastně v této rovině se vystavené znaky mohou stát dobrou analogií rodinných kořenů. Nejprve se jeví jako nahodilá hra se znaky, postupně však je jak budován a nacházen jejich kontext, dostávají stále zřetelnější smysl.

Tato linka podle našeho názoru pozvedá dílo nad výše zmíněná nebezpečí.

Práci na samotných dílech Jolana do jisté míry outsourcovala, což nemusí být na škodu, pokud má zadavatel nějaký druh kapitálu (finanční, sociální atd.), který by mohl směnit za práci na díle. Jak se Jolaně tento druh směny podařil je otázkou. Musíme poznamenat, že zadávání výroby uměleckých děl považujeme za relevantní uměleckou strategií, ale o to více je pak třeba dbát na dobré koncepční uchopení jednotlivých artefaktů i celku instalace. Každá jednotlivost na tisících by měla dávat smysl. Přestože nemusí být zjevný, divák by měl cítit, že typ židlí, jejich počet, přítomnost jablka, vzor dlaždic, výše částky poházených peněz, poloha bust, nejsou náhodnou volbou. Že je něco podstatnějšího ukryto za snad až příliš přímočarou konfrontací sedmiramenného svícnu a obrazu s námětem nesení kříže.

My bychom doporučovali se spíše držet při zemi při outsourcování, více se spoléhat na vlastní síly, trpělivost a odvahu při pokusech imaginací překonávat vlastní, nejen technické, limity. Právě v tomto úsilí je obsažena esence vznešenosti lidského ducha.

Těž bychom se do budoucna přimlouvali za větší odvahu při odhalování osobních důvodů, které vedly Jolanu k volbě tématu i praktického řešení. Vždyť diplomovou práci, doufajme, nic nekončí, ale naopak začíná.

Stran známky jsme přemýšleli o v rozmezí dva až tři. Ale vzhledem k odvaze vykročit jinam se přikláníme k návrhu známky dva.